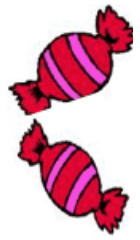




# פינוק לשבת

## עלון השבת לילדים



נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:14	16:01	ירושלים
17:14	16:04	חיפה
17:16	16:16	תל אביב
17:17	16:16	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שבת קדש פרשת ויצא <> י' כסלו התשע"ג <> גליון מספר 57 <> שנה שנייה <>



### וקדוה! אחשבה "מה נורא המקום הזה"

שבת שלום לכם, חברי היקרים והאהובים.

מזה זמן רב, מתפללים אנו בבית הספר. תלמידי הכתות הגבוהות שהיו בני מצוה, היו המנין, ואנו הצטרפנו אליהם. רצינו להתפלל כמו גדולים, אך, לא תמיד הצלחנו. היו ימים שגם הגדולים דברו באמצע התפלה או שנוקדמו, או ישבו וחלמו להם. כמה וכמה פעמים דבר המורה עם כלנו על ענייני התפלה וחשיבותה, אך רב התלמידים לא הצליחו להתנהג כראוי בזמן התפלה. ביום חמישי, לפני קריאת התורה, רב בית הספר עמד ליד ארון הקדש ובקש מכלנו להקשיב היטב לספור שרגש אותנו מאד. אני בטוח שאתם מתנהגים נפלא ומתפללים כמו שצריך, אבל הספור כל כך יפה חבל שתפסידו. וכך ספר הרב: שומרי המלך באו לביתו של אדם ועצרו אותו, ובלא מלים נעלו אותו אחרי סורג ובריח. חשב האיש, אלו היה המלך מגיע לכאן, הייתי מספר לו כיצד עצרו אותי, בלא משפט ובלא ברור, ואומר לו שאני חף מפשע, ומספר לו על תנאי המאסר הקשים. אך עתה למי אומר את אשר על לבי? מרב צער נרדם האיש. כשהתעורר שמע המלה במסדרון, ונדע לו כי זה עתה עבר כאן המלך. פרץ האיש בבכי: המלך עבר כאן ואני החמצתי את ההזדמנות לגאל את עצמי מיסורי. לאחר שנוגע, ראה שהסוהרים נצבים מתוחים על משמרתם, ואמר לעצמו: המלך עדין נמצא בבית הסוהר, ומסיר במסדרונות הסמוכים. החל האיש צועק ובוכה וקורא בכל הכח עד שהמלך שמע, ובא להקשיב לטענותיו. בפרשת השבוע, כשיעקב מתעורר משנתו וחלמו, הבין שהוא נעצר במקום קדוש: "מה נורא המקום הזה", אלו ידעתי לא הייתי ישן במקום זה. הוא הצטער על שהחמיץ את ההזדמנות לראות את כבודו של הקב"ה. אך כאשר הרגיש שהמקום בו ישן קדוש גם עכשו, הבין כי זה מקום תפלה, וגם עתה הוא יכל לעמד ולהתפלל. תלמידים יקרים, סיום הרב את דבריו, אנו נמצאים בבית הכנסת, מקום שהקדשה נמצאת בו כל רגע, חזבים אנו לעשות הכל על מנת שנעמד ונתפלל לפני ה', בערנות מלאה, שתפים לתפלה, לענות אמן, והא שמה רבא, ברכו וקריאת שמע, להתפלל שמונה עשרה בלחש ובדבקות, ולדעת כי המקום אשר אנו נמצאים "אדמת קדש הוא". להתראות בשבוע הבא בעלון פרשת וישלח, יונתן.

דואר אלקטרוני - [info@ohrshalom.net](mailto:info@ohrshalom.net)

כתובתנו באינטרנט - <http://www.ohrshalom.net>

"נר ה' נשמת אדם" – העלון יוצא לעילוי נשמת התינוק יונתן פלמר הי"ד



## החידה הגפשה

1. "ויצא יעקב, מבאר שבע". מדוע?
2. איזו עיר נקראה בשם לוז?
3. "ורחל, היתה, יפת תאר, ויפת מראה". על מי עוד נאמר בתורה "יפת מראה"?
4. מדוע גנבה רחל את התרפים?
5. מה שמות בניה של בלהה?
6. מה שמות בניה של זלפה?



## גשילי הפרשה

בדרך לחרון ישו יעקב בשדה ויחלם. ויחלום מלאכים עולים ויורדים בסלם, וה' נצב עליו ומברכו שהארץ שהוא שוכב עליה תנתן לו, ושה' ישמר עליו תמיד. יעקב הולך לחרון, וגר אצל לבן. הוא מתאהב ברחל, בתו הצעירה של לבן, ומציע שיתן לו את רחל לאשה תמורת עבודה של שבע שנים. לבן מרמה אותו, וכשמתקיימות שבע השנים הוא נותן ליעקב את לאה, הבכורה. רק אחר שבע שנות עבודה נוספות זוכה יעקב ברחל לאשה. רחל לאה ושפחותיהן יולדות ליעקב שנים עשר בנים ובת אחת. יעקב רוצה לחזור לביתו, אך לבן מקפח את שכרו. יעקב מצליח להרבות את צאנו בתחבולה, ובורח מלבן ברכוש גדול. לבן רודף אחריו, ולאחר חלופי דברים הם פורקים ברית ידידות.



## הדרש והאדרש

מלך אחד שהיה לו פרדס נאה והיו בו פרות נאים, והושיב בו שני שומרים: אחד חגר (=שאינו יכל ללכת) ואחד סומא (=עור). אמר החגר לסומא: "פרות נאים אני רואה בפרדס - בא, הרכיבני עליך, נכנס אל הפרדס, נביא לנו פרות ונאכל מהם". רכב החגר על גבי הסומא, הביאו את הפרות ואכלום. יום אחד בא בעל הפרדס; אמר להם: "היכן הפרות היפים?". אמר לו החגר: "לא אני לקחתי את הפרות - האם יש לי רגלים להלך בהן?! לא וכלתי להביא אותם מן הפרדס!". אמר לו הסומא: "לא אני לקחתי את הפרות - האם יש לי עינים לראות?! כיצד אראה את הפרות?". מה עשה בעל הפרדס? הרכיב את החגר על גבי הסומא, ושפט אותם כאלו אדם אחד הם... (על פי תלמוד בבלי מסכת סנהדרין, דף צ"א עמוד ב)

## הפתגם השבועי

"תנווי ברזל כמוהם פבני אדם: רגע ילהט פלהבה, וכעבר זמן מה צונן פקרח."  
[המגיד מטריסק]



## ספור ולין השבת

רבי עזרא עטיה, היה ראש ישיבת פורת יוסף, והיה הרב של כל גדולי הרבנים, הרב מרדכי אליהו זצ"ל והרב עובדיה יוסף.

והנה בנו של הרב עטיה חלה במחלה קשה ולא מצאו לו תרופה. מצבו של הבן החמיר וחס גופו הגיע 42 מעלות. הרב עטיה התפלל על בנו במשך שעות ארוכות בבכי ובתחנונים עד שנגרם. בעת שנגרם חלם שהמהרש"א נגלה לו ואמר: דע לך כיון שאתה כל כך עמל ומתיגע להבין כל מלה בפירושי למסכתות הש"ס אני מבטיח לך שאתפלל על בנך כדי שתוכל להמשיך וללמד תורה מתוך שלות נפש.

אני נותן לך אות, שפאשר תתעורר משנתך תראה שחם בנך ירד ל37 מעלות, ואחר כך יחלים לגמרי. הרב עטיה התעורר וכל דברי החלום התקיימו.